

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec T-330/20

ACMO Sàrl a i.

proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií

Rozsudok Všeobecného súdu (tretia rozšírená komora) z 22. novembra 2023

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Riešenie krízovej situácie banky Banco Popular Español – Rozhodnutie SRB o zamietnutí vyplatenia náhrady akcionárom a veriteľom, v súvislosti s ktorými sa vykonali opatrenia na riešenie krízovej situácie – Ocenenie rozdielu v zaobchádzaní – Nezávislosť hodnotiteľa“

1. *Hospodárska a menová politika – Hospodárska politika – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností – Prijatie programu riešenia krízovej situácie – Miera voľnej úvahy Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) – Rozsah – Nárok na vyplatenie náhrady akcionárom a veriteľom – Posúdenie veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy – Komplexné ekonomické posúdenie – Široká miera voľnej úvahy – Súdne preskúmanie – Obmedzenia – Zjavne nesprávne posúdenie – Dôkazné bremeno [Charta základných práv Európskej únie, článok 41 ods. 2 písm. a)]*

(pozri body 39 – 45, 68)

2. *Súdne konanie – Lehota na predloženie dôkazov – Článok 85 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu – Pôsobnosť – Dôkazné bremeno opaku a doplnenie dôkazných návrhov – Vylúčenie – Článok 92 ods. 7 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu – Pôsobnosť – Dôkazné bremeno opaku a doplnenie dôkazných návrhov – Zahrnutie (Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 85 ods. 2 a článok 92 ods. 7)*

(pozri bod 50)

3. *Súdne konanie – Opatrenia na zabezpečenie priebehu konania – Žiadosť o predloženie dokumentov – Voľná úvaha súdu Únie – Povinnosť navrhovateľa [Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 88 ods. 1 a článok 89 ods. 3 písm. d)]*

(pozri body 263, 286)

4. *Hospodárska a menová politika – Hospodárska politika – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností – Prijatie programu riešenia krízovej situácie – Mechanizmus poskytovania náhrad akcionárom a veriteľom – Metódy ocenenia zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v rámci bežného konkurzného konania – Nezávislosť hodnotiteľa – Rozsah*
(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014; nariadenie Komisie 2016/1075)

(pozri bod 336)

5. *Inštitúcie Európskej únie – Výkon právomoci – Prenesenie – Podmienky – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností – Mechanizmus poskytovania náhrad akcionárom a veriteľom – Posúdenie zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi dotknutými rozhodnutím o riešení krízovej situácie hodnotiacou spoločnosťou – Prípustnosť – Prenesenie rozhodovacej právomoci Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) na hodnotiacu spoločnosť*
[Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014, článok 20 ods. 16 až 18 a článok 76 ods. 1 písm. e); nariadenie Komisie 2018/344]

(pozri body 357 – 360, 364, 365)

Zhrnutie

V spojených veciach T-302/20, T-303/20 a T-307/20 a vo veci T-304/20 sú žalobcami fyzické a právnické osoby, ktoré boli akcionármi banky Banco Popular Español, SA (ďalej len „Banco Popular“) pred prijatím programu riešenia jej krízovej situácie. Na druhej strane žalobcovia vo veci T-330/20 sú investičné fondy, ktoré pred prijatím tohto programu vlastnili kapitálové nástroje, s výnimkou jedného z nich, ktorý sa dostal do rúk subjektu vlastniaceho dlhopisy banky Banco Popular.

Na základe nariadenia č. 806/2014¹ bol 7. júna 2017 na výkonnom zasadnutí SRB prijatý program riešenia krízovej situácie banky Banco Popular², ktorý v ten istý deň schválila Európska komisia.³

Pred prijatím tohto programu uzatvorila SRB na základe verejného obstarávania zmluvu so spoločnosťou Deloitte Réviseurs d'Entreprises ako hodnotiteľom (ďalej len „hodnotiacia spoločnosť“), s cieľom vykonať ocenenie banky Banco Popular pred prípadným riešením krízovej situácie, ako aj ocenenie rozdielu v zaobchádzaní po prípadnom riešení krízovej situácie. Dňa 6. júna 2017 hodnotiacia spoločnosť predložila SRB ocenenie (ďalej len „ocenenie 2“), cieľom ktorého bolo odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular a poskytnúť odhad zaobchádzania, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov vzťahovalo v prípade, že by Banco Popular bola subjektom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, pričom tieto informácie umožňovali SRB určiť komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Vzhľadom na

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

² Rozhodnutie SRB/EES/2017/08 o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular (ďalej len „program riešenia krízovej situácie“).

³ Rozhodnutie Európskej komisie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií banky Banco Popular Español S.A. (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15).

to, že požadované podmienky⁴ boli splnené, SRB v programe riešenia krízovej situácie rozhodla o riešení krízovej situácie banky Banco Popular. Na základe transparentného a otvoreného procesu predaja, ktorý uskutočnil španielsky orgán poverený riešením krízových situácií, Fond pre riadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií (FROB), boli nové akcie banky Banco Popular prevedené na banku Banco Santander SA.

Po prijatí programu riešenia krízovej situácie hodnotiaca spoločnosť predložila SRB ocenenie rozdielu v zaobchádzaní⁵ (ďalej len „ocenenie 3“), ktorého účelom bolo určiť, či by sa s dotknutými akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, ak by Banco Popular vstúpila do bežného konkurzného konania, než ako sa s nimi zaobchádzalo v dôsledku riešenia krízovej situácie. Toto ocenenie sa vykonalo podľa scenára likvidácie v súlade so španielskymi právnymi predpismi v čase, keď bol prijatý program riešenia krízovej situácie. Hodnotiaca spoločnosť sa domnievala, že začatie bežného konkurzného konania by viedlo k neplánovanej likvidácii. Dospela k záveru, že v rámci takého konania nebolo možné očakávať žiadne vymoženie ani v jednej z týchto hypotéz, a teda neexistoval rozdiel v zaobchádzaní v porovnaní so zaobchádzaním vyplývajúcim z opatrenia na riešenie krízovej situácie.

Následne, aby mohla SRB prijať konečné rozhodnutie o tom, či je alebo nie je potrebné dotknutým akcionárom a veriteľom vyplatiť náhradu z Jednotného fondu pre riešenie krízových situácií,⁶ vyzvala ich, aby ju informovali o svojom záujme uplatniť svoje právo byť vypočutý v súvislosti so svojím predbežným rozhodnutím v tejto veci,⁷ v ktorom na základe ocenenia 3 dospela k záveru, že nie je povinná poskytnúť im náhradu. Konanie týkajúce sa práva byť vypočutý prebiehalo v dvoch po sebe nasledujúcich fázach, a to fáze registrácie, v ktorej boli dotknutí akcionári a veritelia vyzvaní, aby vyjadrili svoj záujem uplatniť svoje právo byť vypočutý, po ktorej nasledovala fáza konzultácií, počas ktorej mohli dotknuté osoby predložiť svoje pripomienky k predbežnému rozhodnutiu, ku ktorému bola pripojená nedôverná verzia ocenenia 3.

Po skončení tejto fázy konzultácie SRB posúdila príslušné pripomienky a hodnotiaca spoločnosť jej predložila objasňujúci dokument, v ktorom táto spoločnosť potvrdila, že stratégia a rôzne hypotetické scenáre likvidácie podrobne opísané v ocenení 3, ako aj použité metodiky a vykonané analýzy sú naďalej platné.

Dňa 17. marca 2020 prijala SRB rozhodnutie SRB/EES/2020/52 s cieľom určiť, či sa má akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízových situácií vykonanými v súvislosti s bankou Banco Popular vyplatiť náhrada (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), v ktorom potvrdila, že hodnotiaca spoločnosť bola nezávislá a že ocenenie 3 bolo v súlade s platným právnym rámcom a bolo dostatočne odôvodnené a zrozumiteľné. Prezentovala tiež pripomienky predložené dotknutými akcionármi a veriteľmi a ich posúdenie a dospela k záveru, že neexistuje rozdiel v zaobchádzaní, ktoré sa skutočne vťahovalo na dotknutých akcionárov a veriteľov, a v zaobchádzaní, ktoré by sa na nich vzťahovalo, keby Banco Popular vstúpila do bežného konkurzného konania v čase riešenia krízovej situácie.

⁴ Podľa článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

⁵ Podľa článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014.

⁶ Podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014.

⁷ Predbežné rozhodnutie SRB o otázke, či je alebo nie je potrebné vyplatiť akcionárom a veriteľom, pri ktorých sa zmenili opatrenia na riešenie krízových situácií týkajúce sa banky Banco Popular náhradu a o začatí konania vo veci práva byť vypočutý (SRB/EES/2018/132) (ďalej len „predbežné rozhodnutie“).

Všeobecný súd vo svojich rozsudkoch, v ktorých zamietol tri žaloby na základe článku 263 ZFEÚ, po prvýkrát rozhodol o návrhu na zrušenie rozhodnutia SRB týkajúceho sa možného vyplatenia náhrady akcionárom a veriteľom dotknutým v dôsledku riešenia krízovej situácie banky. Všeobecný súd tak skúmal viaceré nové otázky nastolené v týchto troch žalobách, najmä pokiaľ ide o posúdenie situácie dotknutých akcionárov a veriteľov v prípade, že by Banco Popular vstúpila do bežného konkurzného konania, nezávislosť hodnotiacej spoločnosti, právo byť počas konania vypočutý, právo na účinný prostriedok nápravy a právo vlastniť majetok.

Posúdenie Všeobecným súdom

V prvom rade Všeobecný súd zamietol výhrady týkajúce sa nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o preskúmanie otázky, či by sa s bývalými akcionármi banky Banco Popular zaobchádzalo lepšie v rámci bežného konkurzného konania.

Po prvé Všeobecný súd konštatoval, že na jednej strane z ustanovení nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že odkaz⁸ na zaobchádzanie, ktoré by sa vzťahovalo na akcionárov a veriteľov subjektu, ak by bol tento subjekt predmetom bežného konkurzného konania, sa týka hypotetického zaobchádzania s nimi v prípade likvidácie tohto subjektu. Na druhej strane metóda ocenenia uvedeného zaobchádzania vymedzená v delegovanom nariadení 2018/344⁹ zodpovedá speňaženiu majetku inštitúcie, a teda likvidácii, ako je definovaná v článku 3 ods. 1 bode 42 nariadenia č. 806/2014.

Po druhé sa na účely preukázania rozdielu v zaobchádzaní porovnanie týka skutočného zaobchádzania s dotknutými akcionármi a veriteľmi v súvislosti s riešením krízovej situácie a posúdenia ich situácie v prípade, ak by opatrenie na riešenie krízovej situácie nebolo prijaté, t. j. v prípade likvidácie subjektu.

Po tretie Všeobecný súd konštatoval, že v rámci posúdenia rozdielu v zaobchádzaní v nadväznosti na riešenie krízovej situácie, o ktorom rozhodol FROB, španielske právo stanovuje, že kontrafaktuálnym scenárom je scenár likvidácie subjektu, ktorý zohľadňuje ustanovenia španielskeho práva týkajúce sa likvidácie. Z toho vyplýva, že určenie rozdielu v zaobchádzaní musí vychádzať zo scenára likvidácie, čo vylučuje možnosť scenára založeného na nepretržitom pokračovaní v činnosti subjektu a na vyrovnaní s veriteľmi.

Po štvrté Všeobecný súd konštatoval, že kontrafaktuálny scenár likvidácie uvedený v ocenení 3 mal byť stanovený vzhľadom na situáciu banky Banco Popular v čase riešenia krízovej situácie. V čase riešenia krízovej situácie nebola Banco Popular schopná pokračovať vo svojej činnosti z dôvodu svojej likvidity, skutočného alebo predvídateľného zlyhania a možného odňatia jej bankovej licencie, a z tohto dôvodu nebolo možné uvažovať ani o dohode o vyrovnaní, ani o scenári konkurzu vychádzajúcom z hypotézy podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti.

⁸ Podľa článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014.

⁹ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2018/344 zo 14. novembra 2017, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ o regulačné technické predpisy, ktorými sa stanovujú kritériá metód oceňovania rozdielu v zaobchádzaní v konaní o riešení krízových situácií (Ú. v. EÚ L 67, 2018, s. 3).

Všeobecný súd rovnako zamietol tvrdenie, že hodnotiacia spoločnosť mala vykonať ocenenie banky Banco Popular na základe predpokladu predaja inštitúcie ako celku alebo jednotlivých organizačných zložiek, čo znamená pokračovanie v činnosti podniku. Hodnotiacia spoločnosť teda nepochybila, keď použila metodiku založenú na scenári likvidácie a na predaji aktív jednotlivo alebo podľa portfólií.

Po piate napadnuté rozhodnutie neobsahovalo žiadne zjavne nesprávne posúdenie, ani pokiaľ ide o zohľadnenie maximálnej dĺžky likvidácie v trvaní siedmich rokov, berúc do úvahy najmä cieľ uskutočniť likvidáciu v primeranej lehote a neistoty vyvolané predĺženým obdobím likvidácie, ani pokiaľ ide o ocenenie portfólií splácaných a nesplácaných úverov, dcérskych spoločností banky Banco Popular pôsobiacich v oblasti nehnuteľností a právnych rizík.

V druhom rade Všeobecný súd zamietol tvrdenie, že hodnotiacia spoločnosť nebola nezávislá.

Po prvé uviedol, že okolnosti prípadu na jednej strane nepreukazujú, že hodnotiacia spoločnosť bola pri vypracúvaní ocenenia 3 ovplyvnená skutočnosťou, že vykonala ocenenie 2, a na druhej strane popierajú tvrdenie, podľa ktorého sa mohlo odôvodnene javiť, že nie je objektívna alebo nestranná.

V ocenení 3 sa analýza rozdielu v zaobchádzaní opierala o skutočné zaobchádzanie s dotknutými akcionármi a veriteľmi po vyriešení krízovej situácie. Ocenenie aktív a pasív banky Banco Popular uvedené v prvej časti ocenenia 2 nebolo v ocenení 3 zohľadnené a nemohlo teda ovplyvniť hodnotiacu spoločnosť pri vykonávaní tohto ocenenia.

Ocenenie 2 okrem toho obsahovalo množstvo výhrad, pokiaľ ide o spoľahlivosť simulácie scenára likvidácie. Všeobecný súd preto zamietol výhradu, podľa ktorej sa hodnotiacia spoločnosť v záujme ochrany svojej profesijnej povesti považovala pri vypracovaní ocenenia 3 za viazanú svojím posúdením vykonaným v ocenení 2.

Okrem toho Všeobecný súd zamietol tvrdenie, podľa ktorého bola hodnotiacia spoločnosť motivovaná vyhnúť sa akejkolvek oprave alebo zmene záverov obsiahnutých v ocenení 2 z dôvodu, že je v rozpore s okolnosťami, za ktorých boli vykonané ocenenia 2 a 3. Ocenenie 3 bolo založené na podrobnejších informáciách, než aké mala hodnotiacia spoločnosť k dispozícii v štádiu vypracovania ocenenia 2. Okrem toho bola SRB hneď po prijatí ocenenia 2 informovaná o tom, že hodnotiacia spoločnosť sa má v ocenení 3 opierať o nové údaje, a teda zmeniť ocenenie vykonané pri simulácii scenára likvidácie. V ocenení 3 sa hodnotiacia spoločnosť neuspokojila len s potvrdením výsledku simulácie v ocenení 2. Okrem toho samotná skutočnosť, že hodnotiacia spoločnosť dospela k rovnakému záveru, nemôže stačiť na preukázanie, že sa počas výkonu ocenenia 3 považovala za viazanú svojím posúdením vykonaným v ocenení 2.

Všeobecný súd napokon zamietol výhradu, že SRB mala poveriť iného znalca vypracovaním ocenenia s použitím inej metódy, keďže ocenenie zaobchádzania s dotknutými akcionármi a veriteľmi malo byť vykonané podľa scenára likvidácie. Rovnako žiadne ustanovenie nariadenia č. 806/2014 ani delegovaného nariadenia 2016/1075 výslovne nebráni tomu, aby ocenenia 2 a 3 vykonal ten istý hodnotiteľ.

Po druhé Všeobecný súd zamietol výhrady týkajúce sa nedostatočnej nezávislosti hodnotiacej spoločnosti z dôvodu jej údajných väzieb s bankou Bankou Popular a bankou Banco Santander.

V tejto súvislosti poznamenal, že ku dňu poverenia hodnotiacej spoločnosti za nezávislého hodnotiteľa jednak nebola známa totožnosť kupujúceho, takže nebolo možné zohľadniť väzby medzi hodnotiacou spoločnosťou a bankou Banco Santander, a jednak hodnotiacia spoločnosť už neposkytovala banke Banco Santander audítorské služby.

Všeobecný súd zdôraznil, že počas celého postupu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular SRB v súlade s jej povinnosťou zabezpečovala, aby hodnotiacia spoločnosť spĺňala požiadavky nezávislosti a najmä požiadavky týkajúce sa neexistencie konfliktu záujmov stanovené v článku 41 delegovaného nariadenia 2016/1075.¹⁰

SRB sa preto nedopustila pochybenia, keď sa domnievala, že služby, ktoré hodnotiacia spoločnosť poskytla banke Banco Popular aj banke Banco Santander, neboli spôsobilé ovplyvniť úsudok hodnotiacej spoločnosti pri vypracovaní ocenenia 3, a preto neboli takej povahy, aby preukazovali existenciu skutočných alebo potenciálnych podstatných spoločných záujmov alebo konfliktov záujmov, ktoré by boli spoločné alebo v rozpore s týmito záujmami.

Rovnako žiadne tvrdenie nespochybnilo posúdenia SRB týkajúce sa neexistencie súvislosti medzi audítorskými službami a službami týkajúcimi sa integrácie banky Banco Popular, ktoré poskytla hodnotiacia spoločnosť banke Banco Santander na jednej strane, a na druhej strane skutočnosťami relevantnými pre ocenenie 3, ktoré sa týkalo len ocenenia banky Banco Popular, a nie ocenenia banky Banco Santander.

Okrem toho žalobcovia nevysvetlili, ako služby poskytnuté hodnotiacou spoločnosťou mohli ovplyvniť alebo by sa mohlo rozumne očakávať, že ovplyvnia jej úsudok pri vypracovaní ocenenia 3.

Okrem toho sa Všeobecný súd domnieval, že aby bolo možné konštatovať, že SRB mala zohľadniť zdanie nedostatku objektivity alebo nestrannosti hodnotiacej spoločnosti z dôvodu jej väzieb s bankou Banco Santander, je potrebné preukázať, že keď hodnotiacia spoločnosť v ocenení 3 usúdila, že s dotknutými akcionármi a veriteľmi by sa v rámci bežného konkurzného konania nezaobchádzalo lepšie, mala v úmysle uprednostniť riešenie krízovej situácie. Okrem toho aj za predpokladu, že by hodnotiacia spoločnosť v ocenení 3 dospela k záveru, že s dotknutými akcionármi a veriteľmi by sa v prípade likvidácie banky Banco Popular zaobchádzalo lepšie, náhradu, ktorá by z toho mohla vyplývať, by zaplatil Jednotný fond pre riešenie krízových situácií a nie Banco Santander.

Okrem toho Všeobecný súd zastával názor, že výsledok ocenenia 3 nemá vplyv na zákonnosť a legitímnosť rozhodnutia o začatí postupu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular ani na výsledok tohto postupu, t. j. jej predaj banke Banco Santander, a že nemôže spôsobiť vznik práva dotknutých akcionárov a veriteľov na vyplatenie náhrady zo strany banky Banco Santander.

¹⁰ Podľa článku 41 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2016/1075 z 23. marca 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, ktorými sa stanovuje obsah plánov ozdravenia, plánov riešenia krízových situácií a plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, minimálne kritériá, ktoré príslušný orgán posúdi, pokiaľ ide o plány ozdravenia a plány riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, podmienky pre finančnú podporu v rámci skupiny, požiadavky na nezávislých odhadcov, zmluvné uznanie právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať jeho konverziu, postupy oznamovania a obsah požiadaviek na oznamovanie, obsah oznámenia o pozastavení a prevádzkové fungovanie kolégií pre riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 184, 2016, s. 1).

Všeobecný súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že ocenenie 3 bez ohľadu na jeho výsledok nemohlo ovplyvniť situáciu banky Banco Santander, ju hodnotiaca spoločnosť nemohla zvýhodniť. Preto väzby medzi nimi nemôžu vyvolať oprávnenú pochybnosť, pokiaľ ide o existenciu prípadnej zaujatosti, ani spôsobiť nedostatok objektivity alebo nestrannosti hodnotiacej spoločnosti. Tieto väzby nepredstavovali okolnosť, ktorá by mohla spochybniť jej nezávislosť na účely vykonania ocenenia 3 a jej určenia za nezávislého hodnotiteľa zo strany SRB.

V treťom rade Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod založený na porušení práva akcionárov a veriteľov byť vypočutý, najmä z dôvodu, že SRB stanovila, aby svoje pripomienky predložili vo formulári.

V tejto súvislosti po prvé pripomenul, že dodržiavanie práva byť vypočutý musí byť zabezpečené aj v prípade neexistencie právnej úpravy, ktorá by výslovne stanovovala výkon tohto práva, a že ani nariadenie č. 806/2014, ani Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) nestanovujú osobitný postup na uplatnenie práva byť vypočutý. Rozhodnutie SRB použiť na zhromažďovanie pripomienok dotknutých akcionárov a veriteľov formulár teda spadalo do jej miery voľnej úvahy pri organizácii tohto postupu, s cieľom umožniť dotknutým akcionárom a veriteľom vykonať ich právo byť vypočutý, za predpokladu, že ho mohli vykonať účinným a užitočným spôsobom.

Po druhé v prejednávanej veci Všeobecný súd konštatoval, že SRB posúdila všetky doručené pripomienky a v napadnutom rozhodnutí vysvetlila, prečo niektoré z týchto pripomienok neboli relevantné na účely prijatia napadnutého rozhodnutia, a zamietol tvrdenie o porušení práva byť vypočutý z dôvodu, že SRB nezohľadnila irelevantné pripomienky.

Po tretie konštatoval, že vo formulári boli otázky formulované neutrálne vo forme stručnej prezentácie dotknutej témy a odkazu na uvedené časti predbežného rozhodnutia alebo ocenenia 3, po ktorom nasledovala výzva adresovaná akcionárom a dotknutým veriteľom, aby predložili svoje pripomienky alebo stanoviská k tejto téme.

Po štvrté Všeobecný súd zamietol tvrdenie žalobcov týkajúce sa obmedzenia dĺžky odpovedí vo formulári z dôvodu, že je čisto teoretické a nemôže z právneho hľadiska dostatočne preukázať, že v prípade neexistencie takéhoto obmedzenia by konanie mohlo viesť k inému výsledku.

Na jednej strane pripomienky predložené počas konania týkajúce sa práva byť vypočutý v odpovedi na formulár boli podrobne analyzované v napadnutom rozhodnutí a viedli hodnotiacu spoločnosť k prijatiu objasňujúceho dokumentu. Preto aj napriek tomu, že dĺžka pripomienok bola obmedzená, SRB a hodnotiaca spoločnosť na nich podrobne odpovedali.

Na druhej strane žalobcovia neuviedli, ktoré pripomienky, okrem tých, ktoré boli predložené a na ktoré SRB a hodnotiaca spoločnosť odpovedali, nemohli z dôvodu rozsahu formulára predložiť. Nespresnili ani, aké dokumenty chceli k formuláru pripojiť.

Vo štvrtom rade Všeobecný súd zamietol ako neúčinný žalobný dôvod založený na tom, že ocenenie 3 sa zakladá na nesprávnom posúdení finančného stavu banky Banco Popular v čase riešenia jej krízovej situácie.

Upozornil, že rozdiel v zaobchádzaní treba posudzovať v čase prijatia programu riešenia krízovej situácie. Znalecký posudok Národnej banky Španielska z 8. apríla 2019, na ktorý sa žalobcovia odvolávali a ktorého predloženie bolo požadované prostredníctvom opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, sa však týka udalostí pred prijatím riešenia krízovej situácie banky Banco Popular, ktoré neboli relevantné na vypracovanie ocenenia 3.

V piatom rade Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod založený na tom, SRB neoprávnene preniesla na hodnotiacu spoločnosť rozhodovacie právomoci, ktoré jej priznáva nariadenie č. 806/2014.

Po prvé po tom, čo konštatoval, že žalobcovia neuvádzajú ani námietku nezákonnosti nariadenia č. 806/2014, ani výhrady týkajúce sa výkonu diskrečnej právomoci zo strany SRB alebo nejednoznačnosti vymedzenia jej právomocí v tomto nariadení, ani výhrady, že SRB porušila toto nariadenie v tom zmysle, že konala nad rámec právomocí, ktoré jej toto nariadenie zveruje, Všeobecný súd rozhodol, že tvrdenia, ktorými vytykajú SRB, že zverila hodnotiacej spoločnosti rozhodovaciu právomoc, nemôžu preukázať porušenie zásad týkajúcich sa delegovania právomoci.

Po druhé Všeobecný súd zdôraznil, že rozhodnutie o nevyplatení náhrady dotknutým akcionárom a veriteľom prijala SRB a nie hodnotiaca spoločnosť.

Okrem toho podľa nariadenia č. 806/2014 tak ekonomické a technické aspekty posúdenia zaobchádzania, ktoré by sa na dotknutých akcionároch a veriteľoch vzťahovalo v prípade, že by Banco Popular bola subjektom bežného konkurzného konania, mal posúdiť nezávislý hodnotiteľ, a nie samotná SRB. Preto skutočnosť, že SRB zverila vypracovanie ocenenia 3 hodnotiacej spoločnosti, nemožno vykladať ako delegovanie jej právomoci prijať rozhodnutie.

Po tretie na jednej strane, pokiaľ ide o ustanovenia nariadenia č. 806/2014, skutočnosť, že SRB schválila závery ocenenia 3, nemožno vykladať tak, že SRB nekontrolovala dodržiavanie požiadaviek, ktoré musí nezávislý hodnotiteľ dodržiavať pri vykonávaní svojho ocenenia. Na druhej strane zo samotného obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že SRB sa neobmedzila len na zhrnutie ocenenia 3 a objasňujúceho dokumentu, ale preskúmala ich platnosť s ohľadom na pripomienky dotknutých akcionárov a veriteľov.

V šiestom rade Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod založený na porušení práva na účinný prostriedok nápravy.

Pokiaľ ide o nezverejnenie určitých informácií v nedôvernej verzii ocenenia 3, ktorá je prílohou k predbežnému rozhodnutiu, Všeobecný súd konštatoval, že posúdenie SRB, podľa ktorého boli upravené údaje týkajúce sa rezerv na právne riziká uvedené v ocenení 3 chránené profesijným tajomstvom a boli dôverné, nebolo spochybňované, rovnako ako nebolo spochybňované, že SRB má povinnosť chrániť dôverné údaje.¹¹ Okrem toho žalobcovia neuvádzali, že by upravené údaje boli potrebné na pochopenie napadnutého rozhodnutia alebo na uplatnenie ich práva na účinný súdny prostriedok nápravy.

V siedmom rade Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod založený na porušení práva vlastníť majetok.

¹¹ Podľa článku 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014.

Všeobecný súd pripomenul, že nariadenie č. 806/2014 zavádza mechanizmus na zabezpečenie spravodlivej náhrady pre akcionárov alebo veriteľov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, v súlade s požiadavkami článku 17 ods. 1 Charty.

Keďže v prejednávanej veci nebolo preukázané, že sa SRB dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď na základe ocenenia 3 dospela k záveru, že by sa s dotknutými akcionármi a veriteľmi banky Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania nezaobchádzalo lepšie ako v rámci riešenia krízovej situácie, žalobkyne nepreukázali porušenie ich práva vlastníť majetok, ktoré by vyplývalo z napadnutého rozhodnutia.

Okrem toho nemožno odôvodnene tvrdiť, že SRB porušila článok 17 Charty, keďže hodnota náhrady podľa zásady, že s nijakým veriteľom sa nezaobchádza horšie, bola vypočítaná na základe najhoršieho možného scenára pre akcionárov, a to likvidácie banky Banco Popular. Uplatnenie kontrafaktuálneho scenára likvidácie bolo teda v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi.